

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/100/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7815201607
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7815201607.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členov senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a JUDr. Petra Tutka v spore žalobcu: O. I., G.. XX.X.XXXX, K. Č. XXX, zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Pavol Kollár, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Lehotského 4, IČO: 36 757 276 proti žalovanému: UNI Racing, s.r.o., so sídlom v Rožňave, Šafárikova 4135, IČO: 36 181 641, zastúpenému JUDr. Ladislav Csákó, advokát so sídlom v Rožňave, ul. Hviezdoslavova 4, o zaplatenie 620,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rožňava č.k. 4C/59/2015-429 zo dňa 22.2.2022

rozhodol:

- I. M e n í rozsudok vo výroku č. I. tak, že žalobu z a m i e t a.
- II. Žalobca je povinný žalovanému nahradiť trovy celého konania, ako aj štátu trovy štátu v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví tohto rozhodnutia rozhodol v tomto znení:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 275,50 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% p.a. zo sumy 275,50,- eur od 01.11. 2014 do zaplatenia, to všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a .

III. P r i z n á v a žalovanému nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 24 % s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

IV. Žalobca je p o v i n n ý nahradiť trovy štátu vo výške 17,56 eur na účet OS Rožňava v rozsahu 62 % a žalovaný je p o v i n n ý ich nahradiť v rozsahu 38% s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

2. Súd prvej inštancie napadnutý rozsudok odôvodnil tým, že žalobca podanou žalobou sa domáhal zaplatenia 720,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % zo sumy 720,- eur od 1.11.2014 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania, keďže ako objednávateľ uzatvoril dňa 16.6.2014 so žalovaným ako zhotoviteľom, Zmluvu o oprave vecí (ďalej len "ZoD"), ktorej predmetom bol záväzok žalovaného opraviť vozidlo žalobcu značky G. X.-E. X,X V., N.: P.-XXX K. (ďalej len "vozidlo žalobcu"), ktoré bolo odovzdané na opravu žalovanému dňa 16.06.2014. Žalobca si vozidlo prevzal dňa 18.07.2014 u žalovaného a zaplatil dňa 18.07.2014 žalovanému za opravu vozidla žalobcu celkovo 680,- eur (slovom: šesťsto osemdesiat eur), z čoho suma vo výške 100,- eur bola za prácu žalovaného. Vozidlo žalobcu sa po viac ako mesačnej oprave u žalovaného a po jeho prevzatí u žalovaného pokazilo ešte v ten istý deň ako bolo prevzaté u žalovaného, po prejdení krátkej vzdialenosti, a to dňa 18.07.2014. Vzhľadom na skutočnosť, že vozidlo žalobcu sa opätovne závažne pokazilo počas jeho užívania žalobcom, žalobca

s vozidlom žalobcu bol nútený okolnosťami ísť s pokazeným motorom do najbližšieho servisu v okolí žalobcu. Z toho dôvodu si musel žalobca opätovne dať svoje vozidlo do servisu s názvom J. V.P., C.Á. E. XXX, XXX XX C. E., IČO: XX XXX XXX (ďalej len "servis"), kde vozidlo žalobcu začali opätovne opravovať. Neodbornou opravou vozidla žalobcu zo strany žalovaného došlo k poškodeniu motora vozidla žalobcu ako aj k poškodeniu turbodúchadla v motore vozidla žalobcu. Žalobca telefonicky oboznámil žalovaného o neodbornej oprave vozidla žalobcu zo strany žalovaného, v dôsledku čoho došlo aj k poškodeniu turbodúchadla na vozidle žalobcu. Žalovaný uznal oprávnenosť reklamácie žalobcu a svoje pochybenie pri oprave vozidla žalobcu, keď žalovaný zabezpečil na svoje náklady nové turbodúchadlo do vozidla žalobcu a doručil ho osobne do servisu, kde bolo vmontované do motora vozidla žalobcu. Žalovaný súhlasil s tým, aby opätovná oprava vozidla žalobcu po reklamácií bola vykonaná v inom autoservise a bol súčinný pri zabezpečení a dodaní nového turbodúchadla do servisu s názvom J. V., C. E. XXX. Žalobca zaplatil za opravu vozidla žalobcu v servise J. V., C. E. XXX sumu 620,- eur (slovom: šesťsto dvadsať eur) a to na základe faktúry č. XX/XXXX zo dňa 30.10.2014. Z dôvodu neodbornej opravy (práce) vozidla žalobcu zo strany žalovaného a z dôvodu, že žalobca musel dať svoje vozidlo opätovne do servisu z dôvodu neodbornej opravy žalovaného na vozidle žalobcu, si žalobca uplatňuje voči žalovanému náhradu škody celkovo vo výške 720,- eur (slovom: Sedemsto dvadsať eur) s príslušenstvom, ktorá neodborným konaním žalovaného vznikla na vozidle žalobcu žalobcovi.

3. Súd prvej inštancie rozhodol v spore rozsudkom č.k. 4C/59/2015 - 99 zo dňa 3.10.2017 tak, že žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi 620,- eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% p.a. zo sumy 620,- eur od 1.11. 2014 do zaplatenia, to všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, pričom zamietol žalobu žalobcu o zaplatenie 100,- eur a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 74 % s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

4. Keďže proti tomuto rozsudku, čo do výroku I. a III. podal odvolanie žalovaný, Krajský súd v Košiciach uznesením č.k. 3Co/182/2018 -172 zo dňa 26.7.2018 rozsudok súdu vo výroku I. a III. zrušil a v rozsahu zrušenia vrátil vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uviedol, že v konaní pred súdom prvej inštancie nebolo sporné a vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalobca ako objednávateľ uzatvoril dňa 16.6.2014 so žalovaným UNI RACING s.r.o. so sídlom v Rožňave, Šafárikova 4135 Zmluvu o oprave veci, ktorej predmetom bol záväzok žalovaného opraviť vozidlo žalobcu zn. G. X.-E. X,X V., N.: P-XXX K., ktoré bolo odovzdané na opravu žalovanému dňa 16.6.2014. Žalobca vozidlo prevzal dňa 18.7.2014 u žalovaného prostredníctvom svojho otca. Podľa žaloby vozidlo žalobcu v ten istý deň ako bolo prevzaté od žalovaného po prejdení krátkej vzdialenosti sa pokazilo a preto žalobca s pokazeným vozidlom odišiel do najbližšieho servisu s názvom J. V., C. E. XXX. Sporným medzi stranami sporu bolo, či žalovaný dal súhlas na opravu v inom autoservise s tým, že poukazoval na ust. § 653 OZ a § 654 OZ, ako aj na § 420 a nasl. OZ, pričom treba rozlišovať, či ide o zodpovednosť zhotoviteľa za vady vykonanej opravy, alebo o právo na náhradu škody. Odkazoval na ust. § 220 ods. 2 CSP, keďže z dôvodov rozhodnutia nevyplýva, ktoré ust. OZ na daný vzťah aplikoval.

5. Na základe vykonaného dokazovania a jeho vyhodnotenia, a to aj v znení intencií zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu, v zrušujúcom rozsahu napadnutého rozsudku vo výrokoch pod I. a III., vec následne súd prvej inštancie právne posúdil podľa § 631 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 632 OZ, § 633 ods. 1 OZ, § 652 ods. 1, 2 OZ, § 653 ods. 1, 2 OZ, § 654 ods. 1, 3 OZ, § 655 ods. 1, 2 OZ, § 420 ods. 1, 2 OZ, § 420a ods. 1, ods. 2 písm. a/ OZ, § 442 ods. 1, ods. 3 OZ.

6. Súd prvej inštancie uviedol, že v konaní nebolo sporné a vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalobca ako objednávateľ uzatvoril dňa 16.6.2014 so žalovaným F. P. A..P.U.. A. A. Z. P.Ň., Š. XXXX Zmluvu o oprave veci, ktorej predmetom bol záväzok žalovaného opraviť vozidlo žalobcu zn. G. X.-E. X,X V., N.: P-XXX K., ktoré bolo odovzdané na opravu žalovanému dňa 16.6.2014. Žalobca vozidlo prevzal dňa 18.7.2014 u žalovaného prostredníctvom svojho otca. Podľa žaloby vozidlo žalobcu v ten istý deň ako bolo prevzaté od žalovaného po prejdení krátkej vzdialenosti sa pokazilo a preto žalobca s pokazeným vozidlom odišiel do najbližšieho servisu s názvom J. V., C. E. XXX. Sporným medzi stranami sporu ale bolo, či žalovaný dal súhlas na opravu v inom autoservise a ide či riadne a žalovaným spôsobom žalobca reklamoval vykonanú opravu.

7. Súd zistil, že predmetné motorové vozidlo bolo žalobcom dané do opravy žalovanému, bolo tam vyše mesiaca, potom bolo odovzdané žalobcovi, pričom po krátkej jazde malo vážnu vadu, ktorá bránila, aby

sa používalo na svoj účel. Žalovaný potvrdil, že o tejto skutočnosti bol žalobcom informovaný. Žalobca oznámil žalovanému, že dal vozidlo opraviť inému automechanikovi, pretože žalovanému už nedôveruje. Súd prvej inštancie bol toho názoru, že žalovaný tak akceptoval tento spôsob vybavenia reklamácie vady motorového vozidla, pretože sám doniesol turbodúchadlo (to dokonca dvakrát) inému automechanikovi, ktorý predmetné motorové vozidlo opravoval, čím v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení len právne posúdil a považoval nárok žalobcu voči žalovanému za dôvodný.

8. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca si v konaní neuplatnil právo zo zodpovednosti zhotoviteľa za vady vykonanej opravy, ale právo na náhradu škody (§ 420 a nasl. OZ) a nakoľko konštatoval, že sú v spore naplnené zákonné predpoklady vzniku škody, je daná zodpovednosť žalovaného za vznik škody.

9. Súd prvej inštancie taktiež vo veci nariadil znalecké dokazovanie z odboru doprava cestná, odvetvia technický stav cestných vozidiel, nehody v cestnej doprave, odhad hodnoty cestných vozidiel znalcom T. U. P., ktorý vo svojom znaleckom posudku č. X/XXXX zo dňa 18.04.2021 a rovnako aj na pojednávaní dňa 25.1.2022 ustálil, že s výmenou turbodúchadla vykonaného u J. V. súvisia položky - výmena turba 100,- eur, ďalšia položka výmena turba 105 eur, semering kľukovky 12,- eur, výmena oleja 50,- eur, olejový filter 8,50 eur, spolu 275,50 eur. Ostatné položky s výmenou termodúchadla nesúvisia, preto súd považoval výšku škody zistenú znalcom za správnu a postačujúcu pre toto konanie, a keďže je daná zodpovednosť žalovaného za škodu vzniknutú žalobcovi, následnou opravou motorového vozidla (kvôli jeho nepojazdnosti) po oprave vykonanej u žalovaného, žalobe súd v časti zaplattenia 275,50 eur vyhovel. V prevyšujúcej časti (v časti vykonanej následnej opravy, kde nebol preukázaný súvis s výmenou termodúchadla), súd žalobu zamietol.

10. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 2 CSP s odkazom na § 259 CSP, a to aj čo sa týka vzniknutých trov znalečného za podaný znalecký posudok.

11. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote (včas) odvolanie žalovaný, a to proti I. výroku napadnutého rozsudku v spojení s III. a IV. výrokom, keďže s napadnutým výrokom č. I. úzko súvisia. Uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. a/, b/, d/, f/ a h/ CSP, nakoľko neboli splnené procesné podmienky konania; súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil sporovým stranám uskutočňovať im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; konanie zaťažil inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

12. Ako prvé poukazoval na nedostatok vecnej pasívnej legitimácie v spore, keďže nikdy nevykonal žiadnu opravu týkajúcu sa turbodúchadla, ktorú vo svojej žalobe označuje žalobca práve ako vadu na predmetnom vozidle s tým, že ich spoločnosť takúto vadu neodstraňovala na motorovom vozidle, a preto žalobcovi nemohol ani žiadnu škodu spôsobiť opravou turbodúchadla. Ich spoločnosť menila žalobcovi na motorovom vozidle rozvody, pričom tento úkon si nevyžadoval zásah do turba. Apeloval na neunesenie dôkazného bremena zo strany žalobcu v spore, nakoľko do dnešného dňa žalobca nepredložil žiadnu skrutku, ktorá mala byť spadnutá do turba jeho auta, nepredložil ani len pokazené turbo, do dnešného dňa toto svoje tvrdenie teda hodnoverne nepreukázal, hoci ako sporová strana má nielen povinnosť tvrdenia, ale aj povinnosť dôkaznú. Žalobca nepreukázal ani žiadne ich protiprávne konanie, s ktorým by bol v príčinnej súvislosti vznik akejkoľvek škody. Pre úplnosť dodal, že pokiaľ by aj nejakým zázračným spôsobom bola spadla nejaká skrutka do turba, to sa im nemohlo stať, keďže túto alternatívu vylúčil svedok J. W., ako aj následné testy, o ktorých sa už vyššie zmienil (diagnostika, skúšobná jazda v rámci ich firmy, jazda svedkom I. V. Č. a potom ešte aj naspäť), taktiež výpoveď svedka J. V., ktorý potvrdil (viď odsek 2. strany Zápisnice z pojednávania zo dňa 31.3.2016), že ani pri diagnostike, ktorú vykonal on, sa znovu žiadna vada nezistila. Z jeho výpovede tiež vyplýva, že svedok motor rozobral, potom ho nanovo poskladal, čiže vykonal v podstate tú istú činnosť, ktorú vykonal aj svedok W. (veď p. V. mal odstrániť údajné vadné poskladanie motora, čo oni a priori odmietajú), čiže - pokiaľ sa v hypotetickej rovine pripustí možnosť pádu cudzieho predmetu do turba - táto skrutka mohla spadnúť aj počas tohto zásahu doň. Je zjavné, že žalobcu zaťažuje dôkazné bremeno, on však nijakým spôsobom nepreukázal, že táto skrutka nespadá do turba počas oprav, vykonávaných p. V., resp. že sa tak malo stať počas opravy nimi vykonanej. Zvýraznil, že z výpovede svedka V. a aj žalobcu zhodne vyplýva, že vozidlo údajne bolo nepojazdné pred zásahom, ktorý vykonal p. V., ktorý však uviedol aj to,

že následne po opätovnom poskladaní motora sa vozidlo spojzadnilo a až počas skúšobnej cesty mal zistiť ďalšiu závalu, a to na turbodúchadle vozidla. Z uvedeného potom vyplýva záver, že (vzhľadom aj na ďalšie tvrdenie svedka, že pre pokazené turbo vozidla sa vozidlo nestáva nepojazdným, len sa zníži jeho výkon), mohlo k pádu skrutky do turba dôjsť až počas opravy v servise menovaného a tým žaloba žalobcu mala smerovať voči nemu a nie voči nim, pričom ani zo zistení znalca nevyplýva žiadne ich pochybenie pri oprave vozidla.

13. Preto mal za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno naplnenia zákonných predpokladov titulkom náhrady škody a keďže nijakým spôsobom nepreukázal, a to ani so zreteľom na výpovede svedkov, že skrutka mala spadnúť počas opravy motorového vozidla u nich do turba, za opravy vykonávanej ich zamestnancom p. V., resp., že sa tak malo stať počas opravy, keďže z výpovede žalobcu, ako aj svedka V.N. vyplýva, že vozidlo bolo nepojazdné pred zásahom, po poskladaní motora sa vozidlo spojzadnilo a až počas skúšobnej cesty bola zistená ďalšia závala, a to turbodúchadla vozidla s tým, že z vypracovaného znaleckého posudku nie je zrejmé pochybenie vykonávania úpravy z ich strany.

14. Apeloval zároveň na to, že ich spoločnosť nikdy nedala súhlas žalovanému k tomu, aby sa vytýkaná vada mohla odstrániť v akejkoľvek inej opravovni, pretože ich konateľ súhlasil výlučne s tým, aby sa na to pozrel kamarát žalobcu a pokiaľ ide len o nejakú banálnu vadu (napr. nejaká spadnutá hadička a pod.), aby toto napravil. V žiadnom prípade neobstojí tvrdenie, že by oni súhlasili s takou rozsiahlou opravou, akou bola opätovná oprava rozvodov, výmena turba a pod. Je potrebné k tomu ešte dodať, že aj zo samotnej výpovede žalobcu vyplýva, že s autom začal jazdiť okolo 19.00 hod. a šiel z obce Č. V. U. K., čo podľa údajov všeobecne dostupných prostredníctvom internetu predstavuje 8,9 km a trvá 13 minút, teda vozidlo sa mu pokazilo v čase okolo 19,00 hod., avšak p. O. volal až okolo 21.00 hod., čiže on ani nemal snahu postupovať tak, ako to ukladá zákon, čiže reklamovať vozidlo u toho zhotoviteľa, ktorý opravu vykonal. Napriek tomu žalobca v konaní tvrdí, že on vozidlo reklamoval a že konateľ našej spoločnosti opodstatnenosť jeho reklamácie uznal, čo je zjavne zavádzajúce, nelogické tvrdenie, nakoľko reklamovať je možné výlučne fyzickou dopravou vozidla do servisných priestorov zhotoviteľa. Posúdenie (ne)existencie vady nie je možné na diaľku, tobôž nie jej odstránenie. Poukazoval na ust. § 655 ods. 1 veta prvá OZ, v zmysle ktorého „ak je vec opravená alebo upravená vadne, má objednávatel právo na bezplatné odstránenie vady“. Popieral danie súhlasu na opravu vozidla, titulom uznania reklamácie v inom servise a rovnako sa ďalej dovoľával aj na ust. § 655 ods. 2 OZ, v zmysle ktorého práva zo zodpovednosti za vady sa musia uplatniť u zhotoviteľa v záručnej dobe, inak zaniknú. Žalobca vypovedal, že on už nemal k nám žiadnu dôveru a preto odmietol vec riešiť cez nás (uviedol to slovami, že by nášmu konateľovi neumožnil ani prst položiť na jeho auto) a nepochybne preto vozidlo nepristavil k nám, ale k p. V., čím žalobca zobral na seba riziko zániku zodpovednosti za prípadné vadné plnenie. Taktiež poukazoval na nepreskúmateľnosť odôvodnenia rozhodnutia a na to, že reklamáciu mal žalobca vykonať u nich a nie dať opraviť vozidlo v inej autoopravovni. Navrhoval napadnutý výrok rozhodnutia zmeniť tak, že žalobu súd aj v zostávajúcej časti zamietne a prizná žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % a povinnosť nahradiť trovy štátu uloží žalobcovi v rozsahu 100 %, alternatívne napadnuté výroky citovaného rozsudku zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

15. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, a to s poukazom na vyjadrenie znalca T. U. P. a na jeho výsluch na pojednávaní dňa 25.1.2022, že bolo potrebné vykonať všetky opravy na vozidle v rozsahu, ako ich fakturoval J. V., keďže turbodúchadlo bolo poškodené s tým, že výmena oleja je priradená k výmene turbodúchadla a súvisí s tým. Bol toho právneho názoru, že skutkové okolnosti týkajúce sa opravy motorového vozidla žalobcu: G. X.-E. X,X V., N.: P.-XXX K. (ďalej len „vozidlo žalobou“), na základe Zmluvy o oprave veci zo dňa 16.06.2014 (ďalej len „ZoD“), boli bez pochyb preukázané tak, že vozidlo bolo v oprave u žalovaného, vozidlo bolo po vyše jednom mesiaci odovzdané žalobcovi z opravy u žalovaného, vozidlo po krátkej jazde malo závažnú vadu, ktorú žalovaný fakticky uznal tým, že dal súhlas na opravu vady v inom autoservise, do ktorého osobne priniesol náhradný diel poškodený žalovaným, pri montáži vozidla žalobcu. Žalovaný sa tak, ako v predchádzajúcich vyjadreniach vyhýba zodpovedať, prečo si nesplnil svoje zákonom uložené povinnosti týkajúce sa reklamácie žalobcu ako spotrebiteľa. Ak by si žalobca neuplatnil reklamáciu vady opravy motorového vozidla, určite by žalovaný nekonal tak, ako konal a nezabezpečil by dva krát nové turbodúchadlo. Žalovaný fakticky uznal reklamáciu žalobcu tým, že bol ochotný znášať náklady na opravu a náklady na nové turbodúchadlo v sume minimálne 700,- eur a navyše navrhol poskytnúť žalobcovi náhradu na opravu v inom autoservise v sume 360,- eur. Faktické konanie žalovaného

dokazuje uznanie zodpovednosti za ním spôsobenú škodu - poškodenie turbodúchadla na vozidle žalobcu. Keďže žalovaný si neplnil svoje zákonom uložené povinnosti týkajúce sa reklamácie žalobcu ako spotrebiteľa, žalobca nemá priamy dôkaz o reklamáci, ale len nepriamy a to konanie žalovaného, ktorý konal na základe reklamácie žalobcu a dodal nové turbodúchadlo do iného autoservisu, pričom všetky náklady znášal žalovaný. Poukazoval na objektívnu zodpovednosť, keďže žalovaný žalobcovi spôsobil škodu prevádzkovou činnosťou a zodpovednosti sa preto môže zbaviť len, ak preukáže, že škoda bola spôsobená neodvratiteľnou udalosťou nemajúcou pôvod v prevádzke alebo vlastnom konaní poškodeného. Taktiež apeloval na zásady slušnosti, poctivosti, čestnosti, keďže až na pojednávaní oznámil, že nemá k dispozícii žiadnu dokumentáciu týkajúca sa opravy vozidla žalobcu a ani žiaden doklad o zaplatení za opravu vozidla, keďže žalobca je jeho top klient s tým, že v zmysle § 632 OZ je práve zhotoviteľ povinný vydať objednávateľovi písomné potvrdenie o prevzatí objednávky, s označením predmetu diela, rozsahu, akosti, ceny za vykonanie diela a čase jeho zhotovenia, a keďže tak nekonal, je to v jeho neprospech. Navrhoval, aby odvolací súd vo veci rozhodol a vydal konečné rozhodnutie v súlade s ust. § 390 CSP.

16. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu zvýraznil, že žalobcovi žiadnu škodu nespôsobil, a preto za nespôsobenú škodu nemôže niesť zodpovednosť s tým, že žalobca prvýkrát po siedmych rokoch priznal, že nemá žiaden priamy dôkaz o uplatnení jeho reklamácie. Navrhoval rozhodnúť v zmysle petitu podaného odvolania.

17. K tomuto vyjadreniu žalovaného sa už žalobca nevyjadril.

18. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016, ďalej len „CSP“), prejednal odvolanie žalovaného ako odvolanie podané včas a oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z § 379 CSP a § 380 ods. 1, 2 CSP, z hľadiska žalovaným uplatnených odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a/, b/, d/, f/ a h/ CSP a dospel k záveru o nedôvodnosti ich uplatnenia.

19. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 14.7.2022 o 10.45 hod., v pojednávacej miestnosti č. 230/II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia bolo zverejnené dňa 29.6.2022 na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 CSP a § 378 ods. 1 CSP.

20. Žalovaný uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. a/, b/, d/, f/ a h/ CSP t.j., že neboli splnené procesné podmienky; súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

21. Podľa § 365 ods. 1 písm. a) CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, t.j. nedostatok žaloby, právomoc súdu, príslušnosť súdu, procesná subjektivita, procesná spôsobilosť, prekážka začatého konania, prekážka rozsúdenej veci, vady v obsadení súdu, rozhodnutie vydané vylúčeným sudcom, nesprávne obsadenie súdu atď.

22. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP je naplnený v prípade ak dôjde k vadám konania alebo aj vadám rozhodnutia v dôsledku ktorých súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva, v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento odvolací dôvod je potrebné vykladať eurokonformne s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá predpokladá, že v tomto prípade ide o porušenie procesných práv a nie hmotnoprávných nárokov strán. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, a ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. Ak sa spor na základe prihladenia na prípadné skutkové a právne osobitosti prípadu rozhodne inak, každý má právo na dôkladné a presvedčivé odôvodnenie tohto odklonu. Podľa čl. 46 Ústavy SR sa každý môže domáhať

zákonem ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde. Podľa čl. 48 Ústavy SR má každý právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

23. Pod odňatím možnosti konať pred súdom treba vo všeobecnosti rozumieť taký procesný postup súdu, v dôsledku ktorého účastník nemôže uplatniť konkrétne procesné práva priznané mu Civilným sporovým poriadkom za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Podľa ustálenej súdnej praxe k odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť najmä procesným postupom súdu, ktorý rozhodnutiu predchádza. Zároveň podľa ustálenej súdnej praxe k odňatiu možnosti konať pred súdom, môže dôjsť nielen procesným postupom súdu tak ako je to vyššie uvedené, ale aj rozhodnutím samotným a to v prípade, ak rozsudok je nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov.

24. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie je subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, t.j. vadami konania podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP sú iné vady, ktoré mohli mať vplyv na výrok rozhodnutia, s výnimkou tých, ktoré sú uvedené v § 365 ods. 1 písm. a/, b/, c/ CSP.

25. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, teda v prípade, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne nevyšli počas konania nijak inak najavo. Môže sa jednať aj o prípad, keď súd neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyšli počas konania najavo inak. O nesprávne skutkové zistenie môže ísť aj v prípade, ak dôjde k logickému rozporu v hodnotení dôkazov, t.j. skutočnosti, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo vyšli v konaní najavo inak súd vyhodnotil tak, že to vyvolávalo logický rozpor. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 ods. 1, 2 CSP alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, § 193 a § 205 CSP, pričom sa jedná o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke.

26. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t.zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené.

27. Odvolací súd konštatuje naplnenie hore uvádzaných odvolacích dôvodov, okrem odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. a/, b/, d/ CSP, keďže žalovaný v spore má pasívnu vecnú legitimáciu, odôvodnenie rozhodnutia spĺňa predpoklady podľa § 220 ods. 2 CSP, čím súd žalovanému neodňal právo na spravodlivý proces, ale súd prvej inštancie vykonané dôkazy v spore vyhodnotil v rozpore s ust. § 191 a nasl. CSP a vec nesprávne právne posúdil, čím sú v spore dané odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP.

28. Podľa § 420 ods. 1/ Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

29. Podľa § 420 ods. 2/ Občianskeho zákonníka, škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá.

30. Podľa § 420a ods. 1/ Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobí inému prevádzkovou činnosťou.

31. Podľa § 420a ods. 2/ Občianskeho zákonníka, škoda je spôsobená prevádzkovou činnosťou, ak je spôsobená činnosťou, ktorá má prevádzkovú povahu, alebo vecnou použitou pri činnosti.

32. Podľa § 442 ods. 1/ Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

33. Podľa § 442 ods. 3 Občianskeho zákonníka, škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

34. Odvolací súd konštatuje, že kumulatívne naplnenie predpokladov titulom náhrady škody (§ 420 OZ), ktorými sú porušenie právnej povinnosti, vznik škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody v znení preukázania zavinenia, sa vyžaduje pri vzniknutej všeobecnej zodpovednosti za náhradu škody, čo sa týka škody spôsobenej prevádzkovou činnosťou (§ 420a OZ), ide o objektívnu zodpovednosť, ktorej sa je možné zbaviť len ak prevádzkovateľ preukáže, že škoda bola spôsobená neodvrátiteľnou udalosťou nemajúcou pôvod v prevádzke alebo vlastným konaním poškodeného (§ 420a ods. 3 OZ).

35. Odvolací súd uvádza, že zavinenie žalovaného v znení porušenia právnej povinnosti nevyplýva ani z nariadeného znaleckého dokazovania v spore, ani z výsluchov svedka, keďže skutočnosť, že žalovaný opravoval motorové vozidlo žalobcu, pričom žalobca vadu vykonanej opravy zákonne nereklamoval s tým, že skutočnosť, že žalovaný doniesol turbodúchadlá dvakrát inému automechanikovi, ale do iného autoservisu, kde sa motorové vozidlo opäť opravovalo, ale už, čo sa týka konkrétneho poškodenia turbodúchadla vraj spôsobeného pri oprave motorového vozidla u žalovaného, nemôže byť považované za uznanie zodpovednosti žalovaným v znení preukázania zavinenia na strane žalovaného, keďže tradične sa vyžaduje, aby pri vzniku zodpovednosti za škodu boli naplnené nasledovné predpoklady a to protiprávny úkon, škoda, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom, škodou a zavinenie, aj keď v danom prípade ide o objektívnu zodpovednosť, kedy žalobca vlastným konaním, keďže vadu opravy riadnym spôsobom u žalovaného nereklamoval, spôsobil, že žalovaný sa svojej zodpovednosti zbavil (§ 420a OZ, § 420a ods. 3 OZ), pričom zodpovednosť žalovaného za vadu zanikla podľa § 655 ods. 2 OZ, keďže vada u zhotoviteľa nebola uplatnená v záručnej dobe.

36. Predpokladom vzniku povinnosti na náhradu škody je výskyt škody. Dôkazné bremeno ohľadom vzniku škody a jej rozsahu znáša poškodený. Podľa ustanovenia § 420 ods. 1/ OZ škodca zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Z tejto vyplýva, že poškodený musí v spore okrem protiprávnosti a vzniku škody preukázať, že je medzi nimi vzťah príčinnej súvislosti. Súd sa po zistení škody zameria na to, či je medzi skutočnosťami, ktoré prichádzajú do úvahy ako príčiny vzniku škody a škode predchádzajú je protiprávny úkon, resp. určitým spôsobom kvalifikovaná škodná udalosť, alebo také skutočnosti, s ktorými sa podľa zákona spája zodpovednosť. Pri kladnom závere súd zisťuje, a to vzhľadom na okolnosti konkrétneho prípadu, či táto skutočnosť skutočne vznik škody spôsobila, teda či by škodlivý následok nastal aj bez tejto skutočnosti (príčiny). Úsudok o zistenej príčinnej súvislosti musí byť v súlade s poznatkami vyplývajúcimi zo spoločenských a prírodných vied, ako i s pravidlami logického myslenia. Za mimoriadne dôležité možno považovať, že zodpovednosť nemožno robiť neobmedzene závislou na kauzalite, pretože by to mohlo viesť k neobmedzenému a tým aj k neúnosnému ukladaniu povinnosti nahradit škodu.

37. V ustanovení § 420a OZ je novým spôsobom upravená zodpovednosť z prevádzkovej činnosti. Má všeobecnú povahu, lebo zodpovednosť podľa neho sa vzťahuje na každého, kto spôsobí škodu inému prevádzkovou činnosťou. Vo svojom znení zahrňuje aj také prípady zodpovednosti, ktoré boli pred účinnosťou novely Občianskeho zákonníka obsiahnuté v ustanoveniach o službách (napr. pri zničení veci, ku ktorému došlo pri poskytovaní služby podľa § 237 OZ v znení platnom do 31. decembra 1991 a pod.). Pre pojem „prevádzková činnosť“ je charakteristická cieľavedomá a organizovaná činnosť rozmanitého druhu, ktorá spravidla súvisí s výkonom podnikateľskej alebo obchodnej činnosti smerujúcej k dosiahnutiu určitého cieľa. Predmet tejto činnosti môže byť vymedzený napr. v zriaďovacej listine alebo v živnostenskom oprávnení. Pre vznik zodpovednosti podľa tohto zákonného ustanovenia stačí:

a/ samotná existencia činnosti, ktorá má prevádzkovú povahu alebo existencia veci pri tejto činnosti použitej;

b/ existencia fyzikálnych, chemických prípadne biologických vplyvov, ktoré pôsobili na okolie v súvislosti s vykonávaním činnosti prevádzkovej povahy;

c/ existencia oprávneného vykonávania alebo zabezpečovania prác, ktoré majú za následok škodu na nehnuteľnosti, prípadne len podstatné sťaženie alebo znemožnenie jej užívania. Do tohto ustanovenia sa premietla zodpovednosť za škodu, ktorá bola upravená v niektorých špeciálnych predpisov (napr. § 28 zákona č. 79/1957 o výrobe, rozvoje a spotrebe elektriny - elektrizačný zákon, § 3, § 4 a § 15 vyhlášky č. 37/1963 Zb. v znení vyhlášky č. 35/1978 Zb. o ochrane včiel, vŕd, rýb, škodcov, rastlín chemickými prostriedkami, ustanovenie § 29 zákona č. 138/1973 Zb. o vodách a pod.

38. Zodpovednosť upravená v § 420a OZ má objektívny charakter, teda existuje bez zreteľa na zavinenie. Zbaviť sa jej možno iba v prípade, ak škoda bola spôsobená tzv. neodvrátiiteľnou udalosťou, ktorá však nemala pôvod iba v prevádzke alebo vo vlastnom konaní poškodeného. Spravidla teda pôjde o živelné udalosti, akými sú napr. povodeň, zemetrasenie, smršť a pod. V uvedených prípadoch totiž ide o stav, v ktorom subjekt vykonajúci prevádzkovú činnosť, nemohol zabrániť vzniku škody. ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré bolo možné od neho objektívne požadovať. Skutočnosti odôvodňujúce zbavenie sa zodpovednosti podľa ods. 3 musí v súdnom konaní preukázať prevádzkovateľ. V danom prípade sa tak aj stalo, keďže bolo preukázané v konaní, že turbodúchadlo žalovaný nepoškodil žalobcovi spadnutím súčiastky pri oprave, pričom opravu turbodúchadla ani žalovaný nerealizoval a vady opravy u žalovaného ani riadne zákonným spôsobom nereklamoval a len z dôvodu straty dôvery, si dal vozidlo opraviť u iného autoopravcu.

39. Keďže v konaní žalobca neunesol dôkazné bremeno titulom vadnej opravy motorového vozidla u žalovaného v zmysle § 632 OZ, § 633 OZ, ako aj § 652 a § 653 OZ aj keď záručná doba je tri mesiace v zmysle § 654 ods. 1 OZ s odkazom na § 655 ods. 2 OZ, keďže je zodpovednosť za vady potrebné uplatniť u zhotoviteľa v záručnej dobe inak zaniknú a keďže v konaní nebolo preukázané zo strany žalobcu uplatnenie zodpovednosti za vzniknutú vadu u žalovaného v záručnej dobe, jeho právo na odstránenie vadného plnenia u žalovaného tak zo zákona zaniklo.

40. Odvolací súd apeluje na to, že žalobca si dal motorového vozidlo opraviť u iného autoopravcu s tým, že jednoznačne súčinnosť žalovaného pri tejto oprave nemožno ani považovať za uznanie jeho zavinenie na spôsobenej škode na motorovom vozidle žalobcu.

41. V konaní tak žalobca rovnako neunesol dôkazné bremeno na preukázanie, že škoda na motorovom vozidle týkajúca sa opravy turbodúchadla, prípadne inej súčasti vozidla vznikla vadnou opravou motorového vozidla zo strany žalovaného (§ 420a OZ).

42. Treba ale súhlasiť s tým, že žalovaný v prípade, ak opravu na motorovom vozidle vykonával, čo bolo preukázané výsluchom jeho automechanika, bol povinný v zmysle § 632 OZ vydať objednávateľovi písomné potvrdenie o prevzatí objednávky s označením predmetu diela, jeho rozsahu, akosťou a cenou za vykonanie diela, so stanovením času jeho zhotovenia, čo sa ale v danom prípade nestalo, a aj keď žalovaný tak nekonal, nemožno ho subsumovať pod preukázanie porušenia právnej povinnosti, ktorá by mala za následok preukázanie vzniku škody, ako aj príčinnú súvislosť v znení zavinenia žalovaného na uplatnenom nároku titulom náhrady škody. Z výsluchu svedka, t.j. pracovníka žalovaného jednoznačne bolo preukázané, že u žalovaného auto, ktoré bolo nepojazdné opravoval, ale auto opravil, spojzdnil, vyskúšal a zistil, že na predmetnom motorovom vozidle je ešte závada na turbodúchadle s tým, že v konaní ale nebolo preukázané, že túto škodu aj žalobcovi spôsobil, nakoľko to jednoznačne nevyplýva z vykonaných dôkazov v spore a ani zo znaleckého posudku, výsluchu svedka a nakoľko žalobca riadne u žalovaného opravu nereklamoval a vozidlo si dal svojvoľne opraviť v inom autoservise, vlastným konaním zbavil žalovaného objektívnej zodpovednosti (§ 420a ods. 3 OZ).

43. Vzhľadom k hore uvedeným skutočnostiam preto odvolací súd v zmysle § 388 CSP zmenil napadnutý rozsudok vo výroku č. I. tak, že žalobu zamietol.

44. O nároku na náhradu trov konania odvolací súd rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP a keďže žalobca bol v celom konaní, t.j. v konaní na súde prvej inštancie, ako aj v odvolacom konaní neúspešný, súd priznal plne úspešnému žalovanému proti žalobcovi nárok na náhradu celých trov konania, t.j. v konaní na súde prvej inštancie, ako aj v odvolacom konaní a rovnako je žalobca povinný štátu nahradiť aj trovy štátu v rozsahu 100 %, keďže bol v rozsahu 100 % neúspešný v tomto celom konaní.

45. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).